

Andrzej Staniszewski

Pięciolecie studiów dziennikarskich na UWM w Olsztynie

Media – Kultura – Komunikacja Społeczna 3-4, 5-9

2007-2008

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Pięcioletnie studiów dziennikarskich na UWM w Olsztynie

Tekst wystąpienia prof. dr. hab. Andrzeja Staniszewskiego, dyrektora Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, 15 grudnia 2007 roku

Słowa kluczowe: 2002 – początek studiów licencjackich na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna, 2006 – początek studiów magisterskich na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna, 1.05.2005 – początek działalności Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej

Key words: 2002 – the beginning of the BA studies in the Institute of Journalism and Social Communication, 2006 – the beginning of the MA studies in the Institute of Journalism and Social Communication, 1.05.2005 – the commencement of activity in the Institute of Journalism and Social Communication

Powitanie

1 października 2002 roku rozpoczęli naukę studenci Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, zarówno na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych. Niewiele ponad pięć lat temu. Zaprośiliśmy dziś Państwa do nas, aby uczcić tę rocznicę, dokonać bilansu sukcesów i niepowodzeń, a jednocześnie wytyczyć zadania na przyszłość. Spotkania okolicznościowe, takie jak dzisiejsze, mają i tę zaletę, że przy ich okazji porządkuje się fakty, daty, wydarzenia. Dokonuje się podsumowania zarówno dorobku naukowego, jak i osiągnięć dydaktycznych oraz organizacyjnych. Zostawiamy pisemny zapis tego kalendarium dla potomnych. W 2009 roku Wydział Humanistyczny obchodzić będzie 40-lecie powstania. Zajmujemy w tych dziejach określone miejsce.

Jak powstał Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej

W 2002 roku kierowałem jeszcze Katedrą Literatury Współczesnej w Instytucie Filologii Polskiej. Moimi najbliższymi współpracownikami i wykładowcami zarazem były moje doktorantki: Joanna Chłosta-Zielonka, Anita Frankowiak i Joanna Szydłowska, oraz Mariusz Sieniewicz, także mój doktorant. Po konsultacjach z dyrekcją Instytutu Filologii Polskiej, szczególnie z panią prof. Marią Biolik, przekształciliśmy Katedrę Literatury Współczesnej w Katedrę Literatury Współczesnej i Dziennikarstwa. Władze Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego to zaakceptowały i w 2002 roku po raz pierwszy w strukturach organizacyjnych UWM pojawiło się dziennikarstwo – chociaż w latach 1995–2002 wielokrotnie zrealizowaliśmy

edycje podyplomowego studium dziennikarstwa, z których wyszło wiele osób dziś aktywnych zawodowo w olsztyńskich mediach, między innymi w Radiu Olsztyn. 21 maja 2002 roku Rada Wydziału Humanistycznego UWM postanowiła też, że Katedra Literatury Współczesnej i Dziennikarstwa będzie odpowiedzialna organizacyjnie i dydaktycznie za prowadzenie kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna. 1 lipca 2002 roku Senat UWM wyraził zgodę na zmiany organizacyjne na Wydziale Humanistycznym, w tym na przekształcenie Katedry Literatury Współczesnej w Katedrę Literatury Współczesnej i Dziennikarstwa. Powstanie Katedry Literatury Współczesnej i Dziennikarstwa było wydarzeniem oczekiwanym, ponieważ Senat UWM już 30 listopada 2001 roku podjął decyzję o powołaniu nowego kierunku studiów: dziennikarstwo i komunikacja społeczna na Wydziale Humanistycznym na poziomie licencjackim. Rekrutacja na ten kierunek miała się zatem odbyć w 2002 roku i ktoś musiał się tym zająć. W grudniu 2005 roku w ofercie rekrutacyjnej UWM pojawiło się „dziennikarstwo i komunikacja społeczna” na poziomie magisterskim. Rekrutacja odbyła się w lipcu 2006 roku. W tym czasie na Wydziale Humanistycznym toczyła się dyskusja dotycząca jednostopniowej wewnętrznej struktury organizacyjnej tego Wydziału. 2 grudnia 2004 roku Rada Wydziału Humanistycznego podjęła decyzję o utworzeniu instytutów. Powstała struktura organizacyjna, która od 1 stycznia 2005 roku obowiązuje do dziś. Tworzy ją pięć Instytutów: Filologii Polskiej, Neofilologiczny, Historii i Stosunków Międzynarodowych, Filozofii i właśnie Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej. Sankejonowało ten stan Zarządzenie Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego z 15 grudnia 2004 roku. Pierwsze nasze dyplomy licencjackie na kierunku dziennikarstwa i komunikacji społecznej pojawiły się w 2005 roku, pierwsze magisterskie – pojawią się zapewne w 2008 roku. Jeszcze przed zakończeniem pierwszego cyklu licencjackiego w listopadzie 2004 roku przybyli do nas przedstawiciele Państwowej Komisji Akredytacyjnej. 29 grudnia 2004 roku Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej wydało nam ocenę pozytywną w sprawie jakości kształcenia na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna. Następna ocena jakości kształcenia powinna nastąpić w roku akademickim 2009/2010.

Nauka

Każdy pracownik naukowo-dydaktyczny odpowiada za własny rozwój akademicki, jednakże jako prymarna jednostka administracyjna Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej powoli i systematycznie tworzy też określoną tradycję naukową. Zwracam uwagę na publikacje o charakterze zbiorowym. Na sygnowane przez nas: *Regionalne, narodowe, uniwersalne. Literatura i media w perspektywie komparatystycznej* (2005) i „Media – Kultura – Komunikacja Społeczna. Zeszyty Naukowe Instytutu

Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej UWM” – zeszyt nr 1 (2005), zeszyt nr 2 (2006). Będzie zeszyt nr 3–4 (2007–2008). Niewątpliwie sukcesem naszych młodych pracowników są doktoraty, które zakończono w 2007 roku, rozprawy o charakterze medialnym, zgodnie z zaleceniami Państwowej Komisji Akredytacyjnej:

- 1) dr. Miłozza Jarosława Babeckiego *Strategie medialne w tekstach dramaturgii współczesnej* (2007),
- 2) dr Urszuli Doliwy *Radio studenckie w Polsce. Typologia – formuła programowa – funkcje społeczne* (2007),
- 3) dr Haliny Kamczyckiej *Problematyka litewsko-polska w prasie litewskiej i polskiej po roku 1989. Historia, tradycja, kultura* (2007).

Kadra

19 osób zatrudnionych na pełnym etacie (5 pracowników samodzielnych, 11 adiunktów i 3 asystentów), 7 doktorantów i 2 osoby odpowiadające za sprawne działanie Instytutu musi sobie poradzić ze społecznością studencką, która na naszym kierunku przekroczyła liczbę 1000 osób. Tyle osób u nas studiuje. Gdyby nie zlecenia, trudno byłoby poradzić sobie z takim przedsięwzięciem. O tym, że mamy się rozwijać jakościowo i ilościowo, w tej sytuacji nie muszę nikogo przekonywać. Rozwój naszej kadry w minionym 5-leciu najlepiej określić mianem „żywiolowy”. Z Instytutu Filologii Polskiej przechodzili do nas pracownicy głównie ze względów merytorycznych, zgodnych z profilem dziennikarstwa (Lech Krajewski, Joanna Szydłowska, Anita Frankowiak, Mariola Marczak, Maria Rólkowska i Jolanta Piwowar). Ważnym wzmocnieniem kadry było przejście do nas samodzielnych pracowników naukowych, reprezentujących – co ważne – różne dyscypliny i specjalności (Zbigniew Anculewicz, Janusz Gołota, Janusz Kijowski i Aleksander Kiklewicz). W wyniku rozstrzygniętych konkursów na stanowiska adiunktów pozyskaliśmy kolejną grupę młodych pracowników naukowych (Arkadiusz Dudziak, Jacek Mrozek, Jarosław Rubacha i Anna Śledź). Mam nadzieję, że w roku kalendarzowym 2008 przewody doktorskie sfinalizują nasi najmłodszy asystenci (Marta Cichy, Bernadetta Darska i Renata Radzka), i w ich ślady pójdą Marta Więckiewicz i Szymon Żyliński.

Pamiętać należy jednak – i czynię to z satysfakcją – że w przeszłości wiele osób aktywnie współpracowało z nami, przyczyniając się do stabilizacji organizacyjnej i dydaktycznej Instytutu. Chciałbym podziękować w szczególności obecnemu tu prof. Bohdanowi Łukaszewiczowi. Dziękuję także tym etatowym pracownikom Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, którzy z różnych względów odeszli od nas: prof. Mirosławowi Krajewskiemu, prof. Stanisławowi Łańcowi i Mariuszowi Sieniewiczowi, który porzucił dziennikarstwo na rzecz kariery pisarskiej. Osobne

słowa należą się zawodowym dziennikarzom, którzy od lat współpracują z nami. Są wśród nich między innymi: Marek Barański, Wojciech Ogrodziński, Bogumił Osiński, Grzegorz Pawlak, Mariusz Borsiak i Magdalena Szydłowska.

Chciałbym osobiście, nie tylko kurtuazyjnie i okolicznościowo, podziękować obu paniom: Dorocie Grabowskiej i Irenie Szutkowskiej, nie tylko za codzienny trud potykania się z kadrami, studentami i zwierzchnikami, ale i za przygotowanie dzisiejszego okolicznościowego spotkania. To są także chyba najbardziej znane twarze w Instytucie.

W najbliższym czasie rozpiszemy nowe konkursy na stanowiska adiunkta i asystenta. Szukać będziemy nowych pracowników zgodnie z tym, co zalecają najważniejsze postanowienia Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Będziemy zatem szukać specjalistów – medioznawców reprezentujących nauki o poznaniu i komunikacji społecznej, a konkretnie ekspertów od języka wypowiedzi medialnych, teorii gatunków medialnych czy systemów medialnych w Polsce i na świecie. Chętnie pozyskamy filozofów – specjalistów od etyki dziennikarskiej, psychologów od psychologii mediów, prawników specjalizujących się w prawie autorskim i prasowym, ekonomistów specjalizujących się w ekonomice mediów. Ale oczywiście bez pomocy władz uczelni tego przedsięwzięcia nie zrealizujemy.

16 stycznia 2002 roku Juliusz Braun, ówczesny Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, i prof. dr hab. Ryszard Górecki, rektor UWM, podpisali porozumienie w sprawie patronatu KRRiTV nad kształceniem na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna utworzonym na UWM. Jeden z punktów owego porozumienia przewidywał „pomoc w pozyskiwaniu wysoko specjalistycznej kadry naukowej z zakresu dziennikarstwa dla UWM w Olsztynie”. Zapowiedzi te nigdy nie zostały zrealizowane.

Wśród kadry reprezentującej adiunktów, zarówno w Instytucie Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, jak i w pozostałych Instytutach na Wydziale Humanistycznym, znajdują się przedstawiciele nauk o poznaniu i komunikacji społecznej, jak też specjaliści od etyki mediów czy prawnicy specjalizujący się w prawie autorskim i prasowym. Życzyć im wypada, aby pomyślnie zakończyli przewody habilitacyjne.

Zakończenie

Jeszcze raz dziękuję za przybycie. Zapraszam do obejrzenia naszej prezentacji medialnej i fotograficznej, a także archiwalnych numerów „Gazety Olsztyńskiej” i „Dziennika Pojezierza”. To prawdopodobnie zręby naszego Instytutowego Archiwum. Czego sobie życzę na następne dwa lata (bo tyle trwa kadencja)? Aby po raz kolejny uzyskać pozytywną opinię Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Aby powstało studio radiowo-telewizyjne z prawdziwego zdarzenia, jako zaplecze Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, bo przecież miejsca na UWM nie brakuje. Aby utrzymać 2-stop-

niowy system licencjacko-magisterski. Zakładam też, że za dwa lata kadra w Instytucie Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej powinna liczyć 25–27 osób: samodzielnych pracowników powinno być powyżej ośmiu osób, adiunktów – dwa razy tyle.

Większość naszych adiunktów ma sprecyzowane plany medialne i taki charakter powinny mieć ich przewody habilitacyjne. Jestem także optymistycznie nastawiony do rozwoju naukowego naszych asystentów i doktorantów.

Audycja z okazji pięćdziesiąt lat dziennikarstwa w Olsztynie

Audycję przygotowali studenci II roku stacjonarnych i niestacjonarnych magisterskich uzupełniających studiów dziennikarskich wraz z dr Urszulą Doliwą. Prowadzili ją Monika Szczygło i Tomasz Tylicki. Warstwa słowna audycji została nagrana w Radiu UWM FM z pomocą realizatorów dźwięku: Julii Naumczyk (studentki II roku licencjackich studiów dziennikarskich) i Piotra Łukaszuka.

Andrzej Staniszewski